

Bruksela, 4 maja 2018 r.
(OR. en)

8652/18

PUBLIC 20
INF 60

NOTA

Dotyczy: MIESIĘCZNY WYKAZ AKTÓW RADY ZA LUTY 2018 R.

Niniejszy dokument zawiera wykaz aktów¹ przyjętych przez Radę w lutym 2018 r.^{2 3}

Niniejszy dokument zawiera informacje odnoszące się do przyjęcia aktów ustawodawczych, w tym:

- datę przyjęcia,
- odnośne posiedzenie Rady,
- numer przyjętego dokumentu,
- odniesienie do *Dziennika Urzędowego*,
- obowiązujące zasady głosowania, wyniki głosowania oraz, w stosownych przypadkach, wyjaśnienia dotyczące głosowania i oświadczenia opublikowane w protokole posiedzenia Rady.

¹ Dla ułatwienia podano także „skrótowe tytuły” stosowane w porządkach posiedzeń Rady (zaznaczono je *kursywą*).

² Z wyjątkiem niektórych aktów o ograniczonym zakresie stosowania, takich jak decyzje proceduralne, mianowania, decyzje organów utworzonych na podstawie umów międzynarodowych, szczegółowe decyzje budżetowe itd.

³ W przypadku aktów ustawodawczych przyjętych w drodze zwykłej procedury ustawodawczej może wystąpić różnica między datą posiedzenia Rady, na którym dany akt prawny został przyjęty, a faktyczną datą przedmiotowego aktu, jako że akty ustawodawcze przyjmowane w drodze zwykłej procedury ustawodawczej uważa się za przyjęte dopiero wtedy, gdy zostaną podpisane zarówno przez przewodniczącego Rady, jak i przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego oraz sekretarzy generalnych obydwu instytucji.

Niniejszy dokument zawiera także informacje dotyczące przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym, które Rada postanowiła podać do wiadomości publicznej.

Niniejszy dokument jest także dostępny na stronie internetowej Rady pod adresem:

[Miesięczne wykazy aktów Rady \(aktów\) – Consilium](#)

Dokumenty wymienione w wykazie są dostępne w publicznym rejestrze dokumentów Rady pod adresem: [Dokumenty i publikacje – Consilium](#)

Niniejszy dokument służy wyłącznie celom informacyjnym. Autentyczne są jedynie protokoły posiedzeń Rady. Są one dostępne na stronie internetowej Rady pod adresem: [Protokoły posiedzeń Rady – Consilium](#)

INFORMACJE NA TEMAT AKTÓW PRZYJĘTYCH PRZEZ RADĘ W LUTYM 2018 R.

Procedura pisemna zakończona w dniu 2 lutego 2018 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/168 z dnia 2 lutego 2018 r. dotycząca wykonania decyzji (WPZiB) 2015/740 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym Dz.U L 31 z 3.2.2018, s. 86–87	5713/18
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/164 z dnia 2 lutego 2018 r. dotyczące wykonania art. 20 ust. 1 i art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 2015/735 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym Dz.U L 31 z 3.2.2018, s. 1-2	5717/18
Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/167 z dnia 2 lutego 2018 r. dotycząca wykonania decyzji (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii Dz.U L 31 z 3.2.2018, s. 84–85	5739/18

Procedura pisemna zakończona w dniu 9 lutego 2018 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/202 z dnia 9 lutego 2018 r. wykonująca decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga Dz.U. L 38 z 10.2.2018, s. 19–22	5849/18

Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/197 z dnia 9 lutego 2018 r. wykonujące art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga Dz.U. L 38 z 10.2.2018, s. 2-6	5851/18
Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/203 z dnia 9 lutego 2018 r. dotycząca wykonania decyzji (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii Dz.U. L 38 z 10.2.2018, s. 23–24	5950/18
3595. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu), które odbyło się w Brukseli w dniu 15 lutego 2018 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Umowa o partnerstwie z Wybrzeżem Kości Słoniowej: otwarcie rokowań</i> Decyzja Rady upoważniająca Komisję do podjęcia w imieniu Unii Europejskiej rokowań z Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej w sprawie odnowienia protokołu do Umowy o partnerstwie w sprawie połowów	5378/18
Oświadczenie nr 1 Komisji Komisja nie uważa, by decyzja Rady upoważniająca do podjęcia rokowań musiała wskazywać materialną podstawę prawną.	
Oświadczenie nr 2 Komisji W związku z art. 31 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa Komisja w pełni uznaje znaczenie zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza i w konsekwencji – potrzeby zapewnienia właściwej realizacji koncepcji nadwyżki, zgodnie z art. 62 ust. 2 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS), zwłaszcza gdy umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów i powiązane protokoły regulują dostęp unijnej floty zewnętrznej do zasobów rozmieszczonych w wodach kraju partnerskiego. Jednak biorąc pod uwagę art. 64 UNCLOS i art. 31 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, Komisja uważa, że koncepcja nadwyżki ma w mniejszym stopniu zastosowanie do działalności połowowej eksploatującej gatunki daleko migrujące, gdy cele i środki zarządzania (zasady priorytetowego dostępu; ograniczenia połowu, zdolności lub nakładu; a także klucze podziału – w stosownych przypadkach) muszą być przede wszystkim ustalone na szczeblu regionalnym lub subregionalnym przez umawiające się strony odpowiednich regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem przy należytych uwzględnieniu właściwych opinii naukowych.	

<i>Decyzja Rady o zawarciu traktatu z Marrakeszu</i> Decyzja Rady 2014/2018/UE z dnia 15 lutego 2018 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Traktatu z Marrakeszu o ułatwieniu dostępu do opublikowanych utworów osobom niewidomym, niedowidzącym i cierpiącym na inne zaburzenia odczytu druku Dz.U L 48 z 21.2.2018, s. 1–2	12629/17
Traktat z Marrakeszu o ułatwieniu dostępu do opublikowanych utworów osobom niewidomym, osobom niedowidzącym i osobom z innymi niepełnosprawnościami uniemożliwiającymi zapoznanie się z drukiem. Dz.U L 48 z 21.2.2018, s. 3–11	5905/15
<i>Decyzja Rady o zewnętrznych biegłych rewidentach Central Bank of Cyprus</i> Decyzja Rady (UE) 2018/270 z dnia 15 lutego 2018 r. w sprawie zmiany decyzji 1999/70/WE dotyczącej zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych, w odniesieniu do zewnętrznego biegłego rewidenta Central Bank of Cyprus Dz.U L 51 z 23.2.2018, s. 14–15	5223/18
<i>Zalecenie z oceny Schengen: polityka powrotowa we Francji</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca ZALECENIE w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku oceny z 2016 r. dotyczącej stosowania przez Francję dorobku Schengen w dziedzinie powrotów	5554/18
<i>Zalecenie z oceny Schengen: polityka powrotowa w Danii</i> DECYZJA WYKONAWCZA RADY ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania przez Danię dorobku Schengen w dziedzinie powrotów	5433/18
<i>Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej ds. Praw Człowieka – decyzja</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/225 z dnia 15 lutego 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2017/346 przedłużającą mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Praw Człowieka Dz.U. L 43 z 16.2.2018, s. 14–14	5566/18

<i>Umowa o partnerstwie w zakresie stosunków i współpracy między Unią Europejską a Nową Zelandią</i> Decyzja Rady (UE) 2018/253 z dnia 15 lutego 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na podstawie Umowy o partnerstwie w zakresie stosunków i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Nową Zelandią, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczących regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu oraz przyjęcia zakresu uprawnień podkomitetów i grup roboczych Dz.U L 46 z 20.2.2018, s. 9–16	5516/18
<i>Misja Unii Europejskiej dotycząca budowania zdolności w Somalii (EUCAP Somalia) – przedłużenie – decyzja</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/226 z dnia 15 lutego 2018 r. zmieniająca decyzję 2012/389/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania zdolności w Somalii (EUCAP Somalia) Dz.U. L 43 z 16.2.2018, s. 15–15	5568/18
<i>Środki ograniczające wobec Zimbabwe – przegląd</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/224 z dnia 15 lutego 2018 r. zmieniająca decyzję 2011/101/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Zimbabwe Dz.U. L 43 z 16.2.2018, s. 12–13	5493/18
<i>Środki ograniczające wobec Zimbabwe – przegląd</i> Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/227 z dnia 15 lutego 2018 r. w sprawie wykonania decyzji 2011/101/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Zimbabwe Dz.U. L 43 z 16.2.2018, s. 16–17	5494/18

3596. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (Rolnictwo i Rybołówstwo), które odbyło się w Brukseli 19 lutego 2018 r.**AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM**

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Oplaty wyrównawcze od cukru 1999/2000 i 2000/2001</i> Rozporządzenie Rady (UE) 2018/264 z dnia 19 lutego 2018 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych oraz współczynnik obliczania opłaty dodatkowej w sektorze cukru na rok gospodarczy 1999/2000 oraz ustalające wysokość opłat produkcyjnych w sektorze cukru na rok gospodarczy 2000/2001 Dz.U L 51 z 23.2.2018, s. 1–4	5620/18
<i>Decyzja w sprawie umowy o partnerstwie połowowym z Królestwem Marokańskim: rozpoczęcie negocjacji</i> Decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zawarcia protokołu wykonawczego do porozumienia o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Wspólnotami Europejskimi a Królestwem Marokańskim	5760/18
Oświadczenie Komisji Komisja nie uważa, by decyzja Rady upoważniająca do podjęcia rokowań musiała wskazywać materialną podstawę prawną.	

Oświadczenie Danii, Niemiec i Niderlandów

Dania, Niemcy i Niderlandy podkreślają znaczenie wkładu UE w ochronę zasobów i zrównoważenie środowiskowe poprzez prowadzenie połowów wyłącznie wśród zasobów nadwyżkowych i zapobieganie przełowieniu stad w ramach umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów. Ogólnie rzecz biorąc, jesteśmy zdania, że rybołówstwo w ramach umów w sprawie połowów prowadzi do poprawy zrównoważonego rybołówstwa.

Dania, Niemcy i Niderlandy podkreślają, że Unia – zawierając umowy dwustronne – jest zobowiązana propagować poszanowanie praw człowieka i zasad demokracji. Jest to wyraźnie określone w mandacie negocjacyjnym dla Komisji i musi wyraźnie wynikać z protokołu.

Podkreślamy, że podczas negocjowania nowego protokołu między UE a Królestwem Marokańskim istotne jest przestrzeganie prawa UE, które zawiera w sobie wiele elementów prawa międzynarodowego.

Dania, Niemcy i Niderlandy odnotowują postępy poczynione podczas obowiązywania obecnego protokołu w sprawie rybołówstwa, aby dokumentować podział wsparcia finansowego na rzecz sektora rybołówstwa, w szczególności w regionach Sahary Zachodniej, i zachęcają do dalszego prowadzenia tych prac.

Przyszły protokół w sprawie rybołówstwa między UE a Królestwem Marokańskim powinien uwzględnić mający zostać wkrótce opublikowany wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-266/16 dotyczącej obecnie obowiązującej umowy o połowach pomiędzy UE a Marokiem i jej zastosowania do Sahary Zachodniej. Dania, Niemcy i Niderlandy oczekują, że jeśli w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości zmieni się podstawa wytycznych negocjacyjnych, zostaną przeprowadzone odpowiednie konsultacje z Radą.

Na tej podstawie Dania, Niemcy i Niderlandy popierają decyzję Rady dotyczącą upoważnienia Komisji do rozpoczęcia negocjacji w imieniu Unii Europejskiej w sprawie nowego protokołu z Królestwem Marokańskim.

Oświadczenie Szwecji

Sahara Zachodnia nie jest częścią terytorium Maroka, w związku z czym zgodnie z wymogami prawa międzynarodowego eksploatacja zasobów rybnych powinna być prowadzona z korzyścią dla ludności Sahary Zachodniej oraz zgodnie z jej interesami i życzeniami. Proponowane wytyczne dotyczące negocjacji nowego protokołu nie gwarantują zgodności protokołu z prawem międzynarodowym. Zgodnie z poprzednimi działaniami Szwecji w odniesieniu do porozumienia Szwecja nie może zatem zaakceptować przedmiotowego mandatu i zgłasza przeciw niemu.

Decyzja w sprawie Traktatu o Wspólnocie Transportowej z Bałkanami Zachodnimi

Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Ministerialnej ustanowionej na mocy Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Transportową w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady Ministerialnej

5438/18

3597. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (DO SPRAW GOSPODARCZYCH I FINANSOWYCH), które odbyło się w Brukseli w dniu 20 lutego 2018 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Maltańskie odstępstwo od wspólnego systemu podatku VAT</i> Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/279 z dnia 20 lutego 2018 r. upoważniająca Malte do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U L 54 z 24.2.2018, s. 14–15	5610/18
<i>Udzielenie organom ustanowionym na mocy TFUE i Traktatu Euratom absolutorium z wykonania budżetu 2016 (zalecenia Rady)</i> Zalecenia Rady w sprawie udzielenia organom ustanowionym na mocy TFUE i Traktatu Euratom absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2016	5941/18
<i>Udzielenie agencjom wykonawczym absolutorium z wykonania budżetu 2016 (zalecenia Rady)</i> Zalecenia Rady w sprawie udzielenia agencjom wykonawczym absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2016	5942/18
<i>Udzielenie wspólnym przedsięwzięciom absolutorium z wykonania budżetu 2016 (zalecenia Rady)</i> Zalecenie Rady w sprawie udzielenia wspólnym przedsięwzięciom absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2016	5943/18

<i>Decyzja Rady w sprawie stanowiska UE w ramach Komitetu Stowarzyszenia UE–Mołdawia (handel) w odniesieniu do aktualizacji niektórych załączników do układu o stowarzyszeniu</i> Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu ustanowionego na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Mołdawii, z drugiej strony, w odniesieniu do aktualizacji załączników XXVIII-A (Zasady mające zastosowanie do usług finansowych), XXVIII-B (Zasady mające zastosowanie do usług telekomunikacyjnych) oraz XXVIII-D (Zasady mające zastosowanie do międzynarodowego transportu morskiego) do Układu	5362/18
<i>Procedura udzielania absolutorium w odniesieniu do EFR (rok budżetowy 2016)</i> Zalecenie Rady dotyczące udzielenia Komisji absolutorium z realizacji operacji Europejskiego Funduszu Rozwoju (ósmego EFR) za rok budżetowy 2016. Zalecenie Rady dotyczące udzielenia Komisji absolutorium z realizacji operacji Europejskiego Funduszu Rozwoju (dziewiąty EFR) za rok budżetowy 2016 Zalecenie Rady dotyczące udzielenia Komisji absolutorium z realizacji operacji Europejskiego Funduszu Rozwoju (dziewiąty EFR) za rok budżetowy 2016 Zalecenie Rady dotyczące udzielenia Komisji absolutorium z realizacji operacji Europejskiego Funduszu Rozwoju (ósmego EFR) za rok budżetowy 2016.	5078/18 5079/18 5080/18 5082/18

<i>Udzielenie Komisji absolutorium z wykonania budżetu 2016 (zalecenie Rady)</i> zalecenia Rady w sprawie udzielenia Komisji absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2016;	5940/18 + ADD 1
Oświadczenie Szwecji i Niderlandów: W nawiązaniu do: – sprawozdania rocznego przygotowanego przez Europejski Trybunał Obrachunkowy w sprawie wykonania budżetu UE za rok budżetowy 2016; – udzielenia Komisji absolutorium z wykonania budżetu za 2016 r.; – zalecenia Rady w sprawie udzielenia Komisji absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2016; Szwecja i Niderlandy: doceniają fakt, że w porównaniu z ubiegłym rokiem nastąpiła poprawa, jeśli chodzi o ogólny szacowany poziom błędu, oraz że Europejski Trybunał Obrachunkowy przedstawił opinię z zastrzeżeniem – a nie opinię negatywną – dotyczącym legalności i prawidłowości płatności leżących u podstaw rozliczeń; wyrażają ubolewanie w związku z tym, że – dwudziesty trzeci rok z rzędu – Europejski Trybunał Obrachunkowy nie był w stanie wydać poświadczenia wiarygodności bez zastrzeżeń w odniesieniu do budżetu UE jako całości oraz że poziom błędu w przypadku wydatków cały czas pozostaje znacznie powyżej akceptowalnego progu 2 %; wzywają Komisję i państwa członkowskie do gruntownego przeanalizowania sposobu wykonywania budżetu UE i zarządzania nim w odniesieniu do kolejnych wieloletnich ram finansowych (WRF);	

wyrażają ubolewanie w związku z tym, że od lat przy wykonywaniu budżetu UE nie przestrzega się uzgodnionych standardów. Nie możemy chwalić nieznaczej poprawy w ogólnym poziomie błędów, gdy jednocześnie w przypadku ok. połowy budżetu UE utrzymują się wysokie poziomy błędów; zwracają uwagę na różnicę pomiędzy szacowanym poziomem błędów w odniesieniu do płatności dokonywanych na zasadzie zwrotu kosztów (4,8 %) i w odniesieniu do płatności opartych na uprawnieniach (1,3 %) i podkreślają, że obniżenie poziomów błędów w przypadku płatności dokonywanych na zasadzie zwrotu kosztów musi być jednym z najważniejszych priorytetów. Wspomniana duża różnica w poziomach błędów unaocznia potrzebę zreformowania sposobu zarządzania budżetem UE, m.in. poprzez wdrożenie mniej złożonych zasad finansowania i większe koncentrowanie się na wynikach; wzywają Komisję do kontynuowania działań służących większemu skupieniu na osiągniętych wynikach i zarządzaniu opartym na rezultatach. Aby zapewnić zaufanie i zgodność z prawem, budżet unijny musi w sposób efektywny tworzyć realną wartość dla obywateli UE. Podczas zbliżających się dyskusji poświęconym WRF należy się zastanowić nad możliwościami zmodyfikowania struktury budżetu UE tak, by lepiej wspierał ogólne priorytety polityczne, przynosił rezultaty i umożliwiał reagowanie na nieprzewidziane wyzwania; wzywają Komisję do stałego analizowania i wskazywania tych obszarów wydatkowania w budżecie UE, w których nie udało się osiągnąć wystarczających rezultatów, oraz do proponowania działań naprawczych; zdecydowanie apelują do Komisji i państw członkowskich, by wskazały dalsze możliwości uproszczenia złożonych zasad i ram regulacyjnych rządzących unijnymi wydatkami budżetowymi i systemami realizacji w trybie zarządzania dzielonego w celu poprawy przestrzegania przepisów, a także skoncentrowania się na kontrolach pierwszego szczebla, tak aby płatności od początku były dokonywane prawidłowo. Prostsze, bardziej przejrzyste i przewidywalne przepisy mają podstawowe znaczenie dla zapewnienia efektywnego i prawidłowego zarządzania unijnymi środkami finansowymi; zwracają się do Komisji i państw członkowskich o zwiększenie wysiłków na rzecz promowania przejrzystości i wiarygodności kontroli, z myślą o zmianach mających na celu stosowanie zasady wzajemnego uznawania oraz o podawanie do wiadomości publicznej rocznych sprawozdań z kontroli państw członkowskich, oraz zdecydowanie apelują do Komisji o zachowanie jednomyślnie uzgodnionych pułapów płatności, w szczególności poprzez: utrzymanie dyscypliny budżetowej w odniesieniu do zobowiązań, skuteczne umarzanie niewykorzystanych środków, zwiększenie przejrzystości poprzez zapewnienie długoterminowych prognoz, a także poprzez zapewnienie równowagi między zobowiązaniami a płatnościami.	
Konkluzje Rady w sprawie wytycznych budżetowych na 2019 r.	6315/18

Procedura pisemna zakończona w dniu 23 lutego 2018 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja Rady (WPZiB) 2018/280 z dnia 23 lutego 2018 r. zmieniająca decyzję 2012/642/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Białorusi Dz.U L 54 z 24.2.2018, s. 16–17	6265/18
Rozporządzenie Rady (UE) 2018/275 z dnia 23 lutego 2018 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 765/2006 dotyczące środków ograniczających wobec Białorusi Dz.U L 54 z 24.2.2018, s. 1–3	6309/18
3591. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (do Spraw Zagranicznych), które odbyło się w Brukseli w dniu 26 lutego 2018 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania specjalnego nr 9/2017 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt.: „Wsparcie unijne na rzecz zwalczania handlu ludźmi w Azji Południowej i Południowo-Wschodniej”.	5707/18
Konkluzje Rady w sprawie Kambodży	6416/18
Konkluzje Rady w sprawie Mjanmy/Birmy	6418/18
Konkluzje Rady w sprawie Malediwów	6420/18
Konkluzje Rady w sprawie dyplomacji klimatycznej	6125/18

<i>Środki ograniczające wobec Al-Kaidy: decyzja i rozporządzenie wykonawcze</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/283 z dnia 26 lutego 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2016/1693 dotyczącą środków ograniczających przeciwko ISIL (Daisz) i Al-Kaidzie oraz osobom, grupom, przedsiębiorstwom i podmiotom z nimi powiązanym Dz.U L 46 z 20.2.2018, s. 6–7	5955/18
<i>Środki ograniczające wobec Al-Kaidy: decyzja i rozporządzenie wykonawcze</i> Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/281 z dnia 26 lutego 2018 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) 2016/1686 nakładającego dodatkowe środki ograniczające przeciwko ISIL (Daisz) i Al-Kaidzie oraz osobom fizycznym i prawnym, podmiotom lub organom z nimi związanym Dz.U L 54I z 26.2.2018, s. 1–2	5961/18
<i>Środki ograniczające wobec Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej – transpozycja rezolucji RB ONZ nr 2397 (2017): decyzja, rozporządzenie i rozporządzenie wykonawcze</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/293 z dnia 26 lutego 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2016/849 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej Dz.U L 55 z 27.2.2018, s. 50–57	5191/18
<i>Środki ograniczające wobec Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej – transpozycja rezolucji RB ONZ nr 2397 (2017): decyzja, rozporządzenie i rozporządzenie wykonawcze</i> Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/285 z dnia 26 lutego 2018 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) 2017/1509 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej Dz.U L 55 z 27.2.2018, s. 1–14	5209/18
<i>Środki ograniczające wobec Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej – transpozycja rezolucji RB ONZ nr 2397 (2017): decyzja, rozporządzenie i rozporządzenie wykonawcze</i> Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/548 z dnia 6 kwietnia 2018 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) 2017/1509 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej Dz.U L 91 z 9.4.2018, s. 2–10	5875/18

<i>Wsparcie dla ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją i rozbrojeniem – decyzja</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/299 z dnia 26 lutego 2018 r. zmieniająca decyzję 2018/299/WPZiB z dnia 26 lutego 2018 r. dotyczącą propagowania europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją, wspierających realizację strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia Dz.U L 56 z 28.2.2018, s. 46–59	14391/17
<i>Organizacja ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) – wdrażanie strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia – decyzja</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/294 z dnia 26 lutego 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/259 w sprawie wsparcia działań Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia. Dz.U L 55 z 27.2.2018, s. 58–59	5896/18
<i>Organizacja do spraw Traktatu o Całkowitym Zakazie Prób Jądrowych (CTBTO) – wsparcie działań Komisji Przygotowawczej – decyzja</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/298 z dnia 26 lutego 2018 r. w sprawie wspierania przez Unię działań Komisji Przygotowawczej Organizacji do spraw Traktatu o Całkowitym Zakazie Prób Jądrowych (CTBTO) w celu zwiększenia jej zdolności w zakresie monitorowania i kontroli oraz w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia Dz.U L 56 z 28.2.2018, s. 34–45	5613/18
<i>Syria: środki ograniczające – nowe wpisy – decyzja i rozporządzenie wykonawcze</i> Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/284 z dnia 26 lutego 2018 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii Dz.U L 541 z 26.2.2018, s. 8–10	6129/18
<i>Syria: środki ograniczające – nowe wpisy – decyzja i rozporządzenie wykonawcze</i> Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/282 z dnia 26 lutego 2018 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii Dz.U L 541 z 26.2.2018, s. 3–5	6132/18

Konkluzje Rady w sprawie priorytetów UE w roku 2018 na forach ONZ zajmujących się prawami człowieka	6346/18
Oświadczenie Węgier Przyjęcie programu działania Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju oraz pekińskiej platformy działania Czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet oznacza osiągnięcie niezwykłego konsensusu. Dzięki nim korzystanie z praw człowieka stało się centralnym elementem rozwoju: od czasu ich przyjęcia poczyniono istotne postępy w dziedzinach zdrowia, równości płci i edukacji. Obszary te zajmują poczesne miejsce w agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, u której podstaw leżą zasady powszechnego poszanowania praw człowieka i godności ludzkiej, praworządności, sprawiedliwości, równości i niedyskryminacji. Węgry pozostają wierne swoim zobowiązaniom w zakresie praw człowieka, w tym w odniesieniu do ochrony i propagowania praw kobiet oraz równouprawnienia płci. Węgry są w pełni zdecydowane realizować program działania Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju, pekińską platformę działania oraz agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, które stanowią również podstawowe punkty odniesienia w dziedzinie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw reprodukcyjnych. Węgry zwracają uwagę na to, że termin «prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne» oraz kwestie pokrewne, takie jak «prawa seksualne», «kompleksowa edukacja seksualna», «nowoczesne metody antykoncepcji», «antykoncepcja awaryjna», nie mają uzgodnionych definicji na poziomie międzynarodowym, także w Unii Europejskiej. Kwestie te są interpretowane i promowane przez Węgry w kontekście agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, programu działań Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju oraz deklaracji pekińskiej i pekińskiej platformy działania, jak również zgodnie z węgierskim prawem krajowym.	

Oświadczenie Polski

- Rząd Polski wyraża zdecydowane poparcie dla priorytetów, którymi UE będzie się kierować w roku 2018 na forach ONZ zajmujących się prawami człowieka, w takim zakresie, w jakim priorytety te są zgodne z polskim prawem krajowym i wiążącymi Polskę traktatami międzynarodowymi. W szczególności wyrażamy uznanie dla Rady za podtrzymanie stanowczego zobowiązania do ochrony praw dziecka, także w kontekście konfliktów zbrojnych, praw dzieci żyjących w ubóstwie oraz do eliminowania wszelkich form przemocy. Potwierdzamy również, że zgodnie z przyjętą przez ONZ Konwencją o prawach dziecka każde dziecko wymaga szczególnej opieki i troski, a także odpowiedniej opieki prawnej, zarówno przed urodzeniem, jak i po urodzeniu, oraz że każde dziecko ma wrodzone prawo do życia (Konwencja o prawach dziecka art. 6 ust. 1).
- Polska zwraca uwagę UE na fakt, że praw człowieka należy przestrzegać w odniesieniu do wszystkich ludzi. Jedną z grup najbardziej narażonych na zagrożenia są chrześcijanie, zwłaszcza na Bliskim i Dalekim Wschodzie oraz w Afryce. UE powinna wspierać działania służące obronie chrześcijan, których prawa człowieka są naruszane, w szczególności na obszarach konfliktów zbrojnych lub w innych sytuacjach.
- Polska zdecydowanie popiera wszystkie podjęte przez UE zobowiązania do walki z terroryzmem we wszystkich jego formach, a także wszystkie wysiłki na rzecz osiągnięcia równości dziewcząt i chłopców, kobiet i mężczyzn, a także na rzecz propagowania wzmocnienia pozycji kobiet oraz poprawy sytuacji w zakresie praw kobiet, zgodnie z pekińską platformą działania i programem działania Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju.
- Polska popiera wdrażanie ustaleń konferencji przeglądowych Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju i pekińskiej platformy działania, które zostały wynegocjowane przez wszystkie państwa członkowskie ONZ i przyjęte przez Zgromadzenie Ogólne ONZ; Polska zastrzega sobie jednocześnie suwerenne prawo do tego, by nie podlegać regionalnym lub innym dokumentom końcowym Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju lub pekińskiej platformy działania, których Polska nie miała możliwości negocjować ani zatwierdzić.
- Polska podtrzymuje swoje zobowiązanie do propagowania podstawowej opieki zdrowotnej i opieki zdrowotnej nad matkami w odniesieniu do kobiet i dziewcząt, zgodnie z naszymi krajowymi przepisami prawa; Polska zauważa przy tym, że według Powszechnej deklaracji praw człowieka (PDPC art. 25 ust. 2) matka ma prawo do specjalnej opieki i pomocy. Polska zastrzega, że realizacja programów edukacji seksualnej narażających na szwank zdrowie i niewinność dzieci powinna przebiegać zgodnie z polskim prawem; analogicznie, zgodnie z prawem polskim, należy stosować termin «prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne». Ponadto Polska będzie promować macierzyństwo, ojcostwo oraz opiekę rodzicielską jako podstawowe i naturalne wartości.
- Polska wspiera prawa człowieka w dziedzinie kształcenia oraz w ramach różnych inicjatyw, w takim zakresie, w jakim propagują one powszechnie uzgodnione prawa człowieka, które są zgodne z polskim prawem i wiążącymi Polskę międzynarodowymi traktatami; Polska potwierdza jednocześnie, że rodzice mają prawo pierwszeństwa w wyborze nauczania, które ma być dane ich dzieciom, zgodnie z art. 26 ust. 3 Powszechnej deklaracji praw człowieka.
- Polska wyraża również uznanie dla Rady za potępienie przemocy, ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych oraz popiera Radę w tym względzie; z entuzjazmem popiera także podjęte przez Radę zobowiązanie do ochrony i propagowania podstawowego prawa do wolności religii lub przekonań.

Konkluzje Rady w sprawie Republiki Mołdawii

6280/18

3599. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (do Spraw Ogólnych), które odbyło się w Brukseli w dniu 27 lutego 2018 r.

AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
<i>Fundusz gwarancyjny EBI</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/409 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 ustanawiające fundusz gwarancyjny na rzecz działań zewnętrznych Dz.U L 76 z 19.3.2018, s. 1–2	66/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
<i>Upoważnienie EBI do udzielania pożyczek na rzecz państw trzecich</i> Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/412 zmieniająca decyzję nr 466/2014/UE w sprawie udzielenia gwarancji UE dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z działaniami z zakresu finansowania wspierającymi projekty inwestycyjne poza granicami Unii Dz.U L 76 z 19.3.2018, s. 30–43	65/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
<i>Rozporządzenie o geoblokadzie</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/302 z dnia 28 lutego 2018 r. w sprawie nieuzasadnionego blokowania geograficznego oraz innych form dyskryminacji klientów ze względu na przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności na rynku wewnętrznym oraz w sprawie zmiany rozporządzeń (WE) nr 2006/2004 oraz (UE) 2017/2394 i dyrektywy 2009/22/WE (tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U L 60I z 2.3.2018, s. 1–15	64/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem Wstrzymały się od głosu: AT

Oświadczenie Komisji

Komisja przyjmuje do wiadomości brzmienie art. 9 uzgodnione przez Parlament Europejski i Radę.

Nie naruszając swojego prawa do inicjatywy na mocy Traktatu, Komisja pragnie w związku z tym potwierdzić, że zgodnie z art. 9 w swojej pierwszej ocenie niniejszego rozporządzenia, której należy dokonać w ciągu dwóch lat od wejścia w życie rozporządzenia, przeprowadzi dogłębną ocenę sposobu, w jaki rozporządzenie zostało wdrożone i przyczyniło się do skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Dokonując oceny, Komisja weźmie pod uwagę rosnące oczekiwania konsumentów, zwłaszcza tych, którzy nie mają dostępu do usług chronionych prawem autorskim.

W ramach oceny Komisja przeprowadzi również merytoryczną analizę wykonalności i potencjalnych kosztów i korzyści wynikających z wszelkich zmian zakresu stosowania rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do ewentualnego usunięcia z art. 4 ust. 1 lit. b) wyłączenia usług świadczonych drogą elektroniczną, których główną cechą jest zapewnienie dostępu do utworów chronionych prawem autorskim lub innych przedmiotów objętych ochroną oraz umożliwienie korzystania z takich utworów i przedmiotów, gdy handlowiec ma wymagane prawa w odniesieniu do stosownych terytoriów, z należytym uwzględnieniem prawdopodobnych skutków, jakie rozszerzenie zakresu rozporządzenia miałyby dla konsumentów i przedsiębiorstw oraz zainteresowanych sektorów w całej Unii Europejskiej. Komisja uważnie przeanalizuje także, czy w innych sektorach, w tym w sektorach nieobjętych dyrektywą 2006/123/WE, które są również wyłączone z zakresu stosowania rozporządzenia zgodnie z jego art. 1 ust. 3, takich jak usługi w dziedzinie transportu oraz usługi audiowizualne, należy wyeliminować wszelkie pozostałe nieuzasadnione ograniczenia ze względu na przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności.

Jeżeli w toku oceny Komisja dojdzie do wniosku, że zakres rozporządzenia powinien zostać zmieniony, dołączy do niej stosowny wniosek ustawodawczy.

Oświadczenie Luksemburga

W celu stworzenia w pełni funkcjonującego jednolitego rynku cyfrowego istnieje potrzeba usunięcia istniejącej obecnie fragmentacji przepisów. W przeciwnym razie przedsiębiorstwa, zwłaszcza MSP i mikroprzedsiębiorstwa, nie będą prowadzić sprzedaży na jednolitym rynku z uwagi na brak pewności prawa i nieproporcjonalne koszty związane z przestrzeganiem przepisów. W rezultacie konsumenci nie będą mieć dostępu do towarów i usług, które chcieliby kupować.

Luksemburg nadal żywi wątpliwości, jeśli chodzi o wartość dodaną rozporządzenia, które nie gwarantuje pewności prawa i które raczej potwierdza, niż usuwa, istniejące przeszkody. Zobowiązuje ono handlowców do prowadzenia sprzedaży na całym terytorium UE bez usprawnień i wyjaśnień w zakresie wskazania mającego zastosowanie prawa i kompetentnego sądu. Przedsiębiorstwa nie będą mogły chronić się przed ryzykami natury prawnej i ekonomicznej poprzez ograniczenie prowadzonej przez siebie sprzedaży do rynku krajowego lub ograniczonej liczby rynków, tak jak mogą to robić obecnie.

Luksemburg docenia jednak wysiłki prezydencji estońskiej na rzecz zapewnienia większej jasności, zwłaszcza poprzez dodanie nowych przepisów w klauzuli przeglądowej rozporządzenia. Dwa lata po wejściu w życie przedmiotowego rozporządzenia Komisja będzie musiała dokonać oceny dodatkowych kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa związanych z prowadzeniem sprzedaży transgranicznej i wynikających z fragmentacji przepisów prawnych, w tym w związku z istniejącymi przepisami dotyczącymi prawa właściwego.

Klauzula przeglądowa zachęca również Komisję do analizowania sposobów ułatwienia dostępu konsumentów do usług świadczonych drogą elektroniczną i chronionych prawem autorskim – czyli w odniesieniu do blokowania geograficznego, które obecnie stanowi dla konsumentów jeden z głównych problemów.

Z powyższych względów Luksemburg jest w stanie poprzeć tekst kompromisowy uzgodniony w drodze rozmów trójstronnych z Parlamentem Europejskim. Luksemburg ma nadzieję, że przegląd rozporządzenia doprowadzi jak najszybciej do ambitnych i konkretnych wyników.

Oświadczenie Niemiec

W opinii niemieckiego rządu federalnego oczywiste jest, że każdej ocenie zakresu stosowania będzie zawsze towarzyszyć kompleksowa ocena skutków przeprowadzona przez Komisję Europejską. Co więcej w tym kontekście ma znaczenie fakt, iż w swoim oświadczeniu Komisja Europejska zobowiązuje się również przeprowadzić przegląd dotyczący usług audiowizualnych. W związku z tym prosimy o wprowadzenie do protokołu oświadczenia dotyczącego art. 9 („klauzula przeglądowa”) w następującym brzmieniu:

„Każdą ocenę zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia dokonywaną zgodnie z art. 9 poprzedza kompleksowa ocena skutków przeprowadzona przez Komisję Europejską”.

Oświadczenie Francji

Władze francuskie przyłączają się do oświadczenia wydanego przez władze niemieckie dotyczącego rozporządzenia w sprawie zwalczania nieuzasadnionego blokowania geograficznego oraz innych form dyskryminacji ze względu na przynależność państwową klientów, ich miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności na rynku wewnętrznym oraz w sprawie zmiany rozporządzeń (WE) nr 2006/2004 oraz (UE) 2017/2394 i dyrektywy 2009/22/WE.

W istocie, w opinii władz francuskich wszelkie wnioski dotyczące zmiany zakresu stosowania rozporządzenia należy koniecznie opierać na uprzednio przeprowadzonej kompleksowej ocenie skutków.

Dyrektywa o przeglądzie systemu handlu emisjami

Dyrektywa (UE) 2018/410 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814 (tekst mający znaczenie dla EOG)

Dz.U L 76 z 19.3.2018, s. 3–27

63/17

większość
kwalifikowana

wszystkie państwa
członkowskie głosowały
za przyjęciem aktu
z wyjątkiem
Wstrzymały się od
głosu: HR, HU, PL

Oświadczenia Komisji

Liniowy współczynnik redukcji

EU ETS jest kluczowym instrumentem UE służącym osiągnięciu unijnego celu klimatycznego, jakim jest ograniczenie wzrostu średniej temperatury na świecie do poziomu znacznie poniżej 2 stopni Celsjusza powyżej poziomu sprzed epoki przemysłowej, co zostało również uzgodnione w kontekście porozumienia paryskiego. Zgodnie z tym celem i ramami polityki klimatycznej i energetycznej na 2030 r., zmiana EU ETS oraz zwiększenie liniowego współczynnika redukcji z 1,74 % do 2,2 % to pierwsze kroki w realizacji unijnego celu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w UE o co najmniej 40 % do roku 2030. Komisja przyznaje, że konieczne są dalsze wysiłki i większe ambicje, aby osiągnąć cel UE do 2050 r. w zakresie gazów cieplarnianych, jakim jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z celami długoterminowymi określonymi w porozumieniu paryskim; w dołączonej do ram polityki klimatycznej i energetycznej na 2030 r. ocenie skutków stwierdza się, że pułap równy temu poziomowi wymagałby dalszego zwiększenia liniowego współczynnika redukcji do 2050 r. W ramach wszelkich przyszłych przeglądów niniejszej dyrektywy Komisja zobowiązuje się rozważyć zwiększenie liniowego współczynnika redukcji w świetle międzynarodowych przemian wymagających zwiększenia rygorystyczności unijnej polityki i środków.

Emisje z obszarów morskich

Komisja przyjmuje do wiadomości wniosek Parlamentu Europejskiego. Oczekuje się, że w kwietniu 2018 r. IMO podejmie decyzję w sprawie początkowej strategii redukcji emisji gazów cieplarnianych ze statków. Komisja dokona szybkiej oceny tych wyników i przedstawi należyte sprawozdanie na ich temat, w szczególności na temat celów w zakresie redukcji emisji oraz wykazu proponowanych środków służących ich osiągnięciu, włącznie z harmonogramem przyjęcia takich środków. Komisja rozważy przy tym, jakie kolejne kroki są właściwe, aby zapewnić sprawiedliwy wkład sektora, włącznie ze sposobem postępowania zaproponowanym przez Parlament. W kontekście nowych środków ustawodawczych dotyczących emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu morskiego Komisja należycie rozważy poprawki w tym zakresie przyjęte przez Parlament Europejski.

Sprawiedliwe przemiany w regionach eksploatacji węgla i o wysokiej emisji dwutlenku węgla

Komisja ponawia swoje zobowiązanie do opracowania specjalnej inicjatywy, która zapewni zindywidualizowane wsparcie dla sprawiedliwego przejścia w regionach eksploatacji węgla i o wysokiej emisji dwutlenku węgla w zainteresowanych państwach członkowskich.

W tym celu Komisja będzie współpracować z zainteresowanymi stronami z tych regionów w celu zapewnienia wytycznych, w szczególności w zakresie dostępu do odpowiednich funduszy i programów oraz korzystania z nich, a także będzie zachęcać do wymiany dobrych praktyk, w tym dyskusji na temat przemysłowych planów działania i potrzeb w zakresie przekwalifikowania zawodowego.

Wychwytywanie i wykorzystywanie dwutlenku węgla (CCU)

Komisja przyjmuje do wiadomości wniosek Parlamentu Europejskiego dotyczący zwolnienia emisji zweryfikowanych jako wychwycone i wykorzystane w taki sposób, aby zapewnić stałe ograniczenie, z obowiązków zwrotu w ramach EU ETS. Technologie takie są obecnie niewystarczająco dojrzałe, aby podjąć decyzję w sprawie ich przyszłego uregulowania. Ze względu na potencjał technologiczny technologii wychwytywania i wykorzystywania dwutlenku węgla (CCU) Komisja zobowiązuje się rozpatrzyć ich traktowanie regulacyjne w trakcie następnego okresu rozliczeniowego, w celu rozważenia, czy właściwe są jakiekolwiek zmiany w traktowaniu regulacyjnym przed rozpoczęciem jakiegokolwiek przyszłego przeglądu dyrektywy. W związku z tym Komisja należycie rozważy potencjał takich technologii w zakresie przyczyniania się do znacznego ograniczenia emisji bez naruszania integralności środowiskowej EU ETS.

Oświadczenie Słowenii i Portugalii

Słowenia i Portugalia popierają reformę unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) i uznają, że porozumienie w sprawie prawodawstwa dotyczącego fazy 4 (2021–2030) znacznie wzmacnia funkcjonowanie EU ETS.

Najważniejszymi zmianami w EU ETS koniecznymi do osiągnięcia celu UE, którym jest zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40 % do roku 2030, jak uzgodniono w ramach polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030, są: zwiększenie współczynnika liniowego redukcji, dostosowania w odniesieniu do rezerwy stabilności rynkowej i dystrybucja przydziału bezpłatnych uprawnień. Słowenia i Portugalia z zadowoleniem przyjmują też uzgodnienie, że przepisy nowej dyrektywy w sprawie EU ETS, w tym przepisy dotyczące ucieczki emisji i współczynnik liniowej redukcji, będą podlegać regularnemu przeglądowi i że Komisja w każdym podsumowaniu w ramach porozumienia paryskiego oceni potrzebę dodatkowych polityk lub środków.

Pomimo wspomnianych pozytywnych elementów reformy EU ETS porozumienie osiągnięte w rozmowach trójstronnych wykracza poza porozumienie w sprawie ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030, jeśli chodzi o elementy związane z funduszem na rzecz modernizacji. Zdaniem Słowenii i Portugalii warunkowe zwiększenie funduszu na rzecz modernizacji powyżej 2 % całkowitego pułapu uzgodnionego przez Radę Europejską w październiku 2014 r. nie znajduje uzasadnienia względami solidarności, gdyż fundusz ten jest korzystny jedynie dla państw członkowskich o poziomie PKB niższym niż 60 % średniej w UE. Ponieważ inne elementy EU ETS również przynoszą korzyści wyłącznie tym samym państwom członkowskim, uzgodnione warunkowe zwiększenie zakłóca równowagę porozumienia osiągniętego na forum Rady Europejskiej.

Z uwagi na to, że wspomniany próg jest arbitralny i nie obejmuje innych słabiej rozwiniętych państw członkowskich, takich jak Słowenia i Portugalia z PKB na mieszkańca znacznie poniżej średniej UE, które również mają problemy z transformacją sektora energetycznego, mamy nadzieję, że do tego zwiększenia nie dojdzie i że wszelka przyszła reforma EU ETS przywróci pierwotnie uzgodnioną równowagę mechanizmów solidarności zawartych w EU ETS.

W ostatecznym kompromisie warunkowe zwiększenie funduszu na rzecz modernizacji miało również na celu uspokojenie obaw Parlamentu Europejskiego dotyczących sprawiedliwego przejścia do społeczeństw niskoemisyjnych. Pragniemy podkreślić, że takie przejście będzie wyzwaniem dla całej UE. Przyszłe przeglądy prawodawstwa powinny zatem dotyczyć sprawiedliwego przejścia w szerszym zakresie, a nie tylko w kontekście najsłabiej rozwiniętych państw członkowskich UE.

Oświadczenie Chorwacji

Republika Chorwacji popiera cele i założenia wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia racjonalnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych, ponieważ uważamy, że wniosek ten ma kluczowe znaczenie dla unijnej polityki przeciwdziałania zmianie klimatu, a także dla udanego wdrożenia porozumienia paryskiego.

Republika Chorwacji uważa jednak, że aktualne brzmienie tekstu dyrektywy 2003/87/WE oraz obecnej propozycji zmian do dyrektywy 2003/87/WE sprawia, że Chorwacja nie jest traktowana na równi z innymi, jeśli chodzi o całkowitą liczbę uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji przez państwa członkowskie; w trakcie negocjacji poproszono zatem o odpowiednie zmiany.

Republika Chorwacji nadal jest zdania, że trzeba zmienić art. 10 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2003/87/WE, ponieważ obecnie przepis ten nie obejmuje obliczania udziału Chorwacji w uprawnieniach do sprzedaży aukcyjnej. Przepis ten określa, od którego roku zweryfikowane emisje powinny być wykorzystywane w odniesieniu do państw członkowskich, które w 2005 r. nie brały udziału w tym systemie wspólnotowym. W związku z tym na posiedzeniu Rady ds. Środowiska w dniu 28 lutego 2017 r. Republika Chorwacji złożyła wniosek o skreślenie w art. 10 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2003/87/WE słów „w ramach systemu wspólnotowego”.

Przypominamy, że w 2013 r. Komisja Europejska wyliczyła uprawnienia Chorwacji do sprzedaży aukcyjnej, nie uwzględniając parametrów uzgodnionych podczas negocjacji w sprawie przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej. Aby wyliczyć uprawnienia Republiki Chorwacji do sprzedaży aukcyjnej, Komisja Europejska wykorzystwała łączną ilość emisji gazów cieplarnianych Republiki Chorwacji w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji ustaloną w celu włączenia do całkowitej ilości emisji UE, zamiast ilości zweryfikowanych emisji na 2007 r., jak to zostało uzgodnione podczas negocjacji. Należy podkreślić, że łączna ilość emisji Republiki Chorwacji jest niższa, z czego wynika też mniejsza liczba uprawnień Republiki Chorwacji do sprzedaży aukcyjnej. Ponadto, podczas gdy łączna ilość jest niższa dla wszystkich państw członkowskich, liczba uprawnień wszystkich pozostałych państw członkowskich została wyliczona na podstawie zweryfikowanych emisji z 2005 lub 2007 r. lub średniej z lat 2005–2007, w zależności od tego, która wartość była dla nich bardziej korzystna.

Dlatego też zaproponowaliśmy wyżej wspomnianą zmianę, po to by uniknąć potencjalnie rozbieżnych interpretacji, jeżeli chodzi o stosowanie przepisów dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do Republiki Chorwacji, i, odpowiednio, po to by zapewnić spójne i jednolite stosowanie art. 10 ust. 2 lit. a) dyrektywy we wszystkich państwach członkowskich, w tym w Republice Chorwacji. Ponieważ wyżej wymienionej zmiany nie uwzględniono w ostatecznym tekście kompromisowym, Republika Chorwacji wstrzyma się od głosu, jeśli chodzi o przyjęcie niniejszego wniosku ustawodawczego.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EGF/2017 007 SE/Ericsson)</i> Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/514 z dnia 14 marca 2018 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w następstwie wniosku ze Szwecji – EGF/2016/007 SE/Ericsson Dz.U L 84 z 28.3.2018, s. 18–19	5784/18
<i>Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EGF/2017 006 ES/Galicia apparel)</i> Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/515 z dnia 14 marca 2018 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w następstwie wniosku Hiszpanii nr EGF/2017/006 ES/Galicia apparel Dz.U L 84 z 28.3.2018, s. 20–21	5783/18
<i>Decyzja Rady o stanowisku UE wobec przyjęcia wspólnych wytycznych w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego w umowie UE–Azerbejdżan o ułatwieniach wizowych</i> Decyzja Rady (UE) 2018/311 z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu powołanego na mocy Umowy między Unią Europejską a Republiką Azerbejdżanu o ułatwieniach w wydawaniu wiz, w odniesieniu do przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania tej umowy Dz.U L 60 z 2.3.2018, s. 23–38	5659/18
<i>Decyzja określająca stanowisko Unii na forum Komisji Rewizyjnej OTIF (Berno, 27 lutego – 1 marca 2018 r.)</i> Decyzja Rady (UE) 2018/319 z dnia 27 lutego 2018 r. ustanawiająca stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na 26. sesji Komisji Rewizyjnej Międzyrządowej Organizacji Międzynarodowych Przewozów Kolejami (OTIF) w odniesieniu do pewnych zmian w Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) oraz w załącznikach do tej konwencji Dz.U L 62 z 5.3.2018, s. 10–17	6046/18